

סימן ח

עש"ק בא תשד"מ לפ"ק.

כבוד ידידי היקר הה"ג המופלג בתו"י

ר' יעקב ויינגולד לא"י ט.

אחדשה"ט וש"ת באה"ר.

קבלתי מכתבו עם השאלה אודות שטרות של כסף החדשים שנדפס עליהם מפרקי הרמב"ם ה"ל מלוה ולוה אם מותר להכנס לצי"ב.

כבר נשאלתי ע"ז — ואין לדעתי שום חשש מכמה טעמים. **א** — דאם הכסף נחון צורך כים כסף כרגיל והכים מונח צורך כים הצגה, דנקרא כלי תוך כלי אפילו ה"א אינו כלי, וה"א אפילו צתפילין מותר כמבואר א"ח סי' מ"ג ועיין מ"צ שם ס"ק כ"ד בשם מהצית השקל.

ב — ויתכן דגם אם מונח אפילו רק צכים המלבוש ללא כלי שני דמותר כמו הפילין צעדה וכיו"צ כיון דהוא דבר הרגיל וא"ל להזהר בשום אופן לא חייבו כלי תוך כלי. **ג** — כיון דהוא רק דרך דפוס וכבר ידוע מחלוקת הפוסקים צענין דפוס אם יש לו קדושה כלל עיין מג"א סי' ל"ב ס"ק נ"ז וצט"ז וי"ד סי' רע"א וצדע"ק סי' רפ"א יצא הרבה פוסקים.

ד — ועוד דכבר כתבתי צענין בשו"ת שצט הלוי חיו"ד סי' קמ"ג אית צ' דצח"ז לכו"ע אין זה רק מעשה מכונה צעלמא לא מעשה ידי אדם.

ה — ועיד למש"כ בתשובת חו"י סי' קפ"ד וצפ"ת יו"ד סי' רפ"ב ס"ק י"ב להקל בדפוס בכלל, כליל העונה צענת הדחק, ע"ה.

ו — והכא עוד נעשה לשם ענין חילוני מוצהק דצודאי אין סרך קדושה צזה, וגם אני מסופק אם ניכרות האותיות לקריאה בכלל, — סו"ד אינו רואה מקום חשש צפרע אם הכסף נחון צורך כים הצגה כנ"ל.

ז — ודברי תשובת הרדב"ז ח"ג סי' תקי"ג ש"י להקל בכתובים שאינם כתב אשורי אלא פרוצונאלל וכדומה ודאי הלכה הם ועיין בדע"ת א"ח סי' מ"ג — ואין להאריך בפשט.

והריני בידידות דוש"ת — מצפה לרחמי ה'

סימן ט

אור ליום ה' בא תדש"ם לפ"ק.

כבוד ידידי המכובד מאד הה"ג המופלג חריף ובקי

בנש"ק רבי פנחס וייס שליט"א.

אחדשה"ט וש"ת.

זה עתה קבלתי שורתיו אשר שאל צחקמה דנכד שלו נולד צא' דר"ח אדר צענה פשוטה לפני י"ג שנה ושאל היות צצית אציו ז"ל לא נהגו להניח תפילין לפני הצר מלוה אם מ"מ ראוי להחמיר שיתחיל להניח ציום א' דר"ח אדר א' השנה, וצתשובת הדבר אומר צקצור, הנה הגאון צית שלמה צתשובותיו לאה"ע סי' נ"ו נשאל כעין זה היות שכל האחרונים מסכימים שאינו נעשה צ"מ רק צאדר שני כמבואר צא"ח

סי' נ"ה, אלא דהפרי"ח צא"ח שם מיייתי מתשובת הר"ש הלוי דנעשה צ"מ צאדר ראשון והפ"ח חולק עליו אם יש מקום לחשוב לחומרא לשטת הר"ש הלוי.

והגאון צית שלמה השיב דלענין צר מלוה פשוטא כיון ^{אח"ח 1234567} דהלכה יוצאה לכל ישראל כשו"ע אין מקום לחשוב א"כ אינו חייב צתפילין, אלא ש"י שכיון שהעיד המג"א שהמנהג להתחיל זמן מה לפני הצ"מ א"כ מה איכפת לן אם נלא לידי חוצת דעת יחיד הר"ש הלוי שיניח תפילין מאדר ראשון, אמנם כ' שלא יתחיל ציום הלידה ממש כדי שלא יעשו לחשוב שהלכה כהר"ש הלוי וע"ש.

ואם אמנם צצית אצותיו לא נהגו כהמג"א, מכ"מ יש עכ"פ מקום לחומרא זו ע"ד ש"י הצית שלמה איצרא חומרא הוא כי אין אחרי ההלכה כלום. ע"ע ח"י סי' ק"ה ב'

ב

בענין המבואר צא"ח סי' תקפ"א צרמ"א דאם שליח צבור יש לו שוגא ואינו מכין להוציאו גם האוכב אינו יוצא, דבר זה יש להסביר משני פנים או דחקת הקהל הוא צתפילה דכיון דש"ל הוא שלוחם ונתקבל מהקהל ע"מ לעשות תפקיד זה של להוציא צצים לידי חוצתם, א"כ כשהוא מכין שלא להוציא חלק מהם הרי ע"מ זה לא נתקבל מהם ואינו ש"ל שלהם, — או דהיא דין מיוחד צעניני תפלה שזה פגם גדול צש"ל אם אינו מכין להוציא מחמת שגא ותפלתו אינה תפלה, ועיין לשון הלצ"ש צסי' תקפ"א ש"י וז"ל גם אוחציו אינו יוצאין צתפלתו שכיון שהתפלה נדחית לזה נדחית לכולן. יענין ג"כ צש"י א"ח סי' נ"ג סי' י"ט לענין שליח צבור שהוא שיגא לאחד אם יכול למחות, ובמ"צ בשם פמ"ג שם שמיציא מס"י תקפ"א.

ואמנם יראה דדבר זה לא שייך אלא צש"ל שגלח מהצבור אצל לא כן ציחיד הרואה להוציא כמה אנשים צנדבת לצ או לצקשתם — ויש לו שוגא או שאינו רואה להוציא, וצפרט כשאין הגדון תפלה דאולי רק צתפלה שייך זה כנראה קצת צתשובת מהרי"ק שורש ל' — ד"ה, אצל צמקרא מגילה וכיו"צ אולי לא שייך, ועיין ג"כ לשון תשובת מהר"ם פאדוואה סי' ס"ד ותרצה.

ובכל אופן צעוצדא שצא לפני צמי שכבר יצא לידי קריאה ויהי קורא לנשים והיתה שם אשה אחת שוגא שלא רואה להוציאה פשוטא לי דהשאר יצאו, ועוד כיון דלצ"ג והרבה פוסקים צלא"ה עיקר המלוה לנשים צצמיעה, ועוד הרי אין גדר שליח צבור כיון דנקראת צזמנו אפילו ציחיד. והריני ידידו דוש"ת מצפה לרחמי ה'

סימן י

יום ה' פרשת ראה תשמ"ג לפ"ק.

כבוד אהובי ידידי הרב הגאון הצ' זוכה ומוכה הרבים

כש"ת ר' אברהם צבי הלוי בעק שליט"א א"ב דר"מ

דקהל עדת יראים — מאנטעוידעא יצ"ו.

אחדשה"ט וש"ת באה"ר.

זה אחי ימים שחרתי מחו"ל — ומלאתי מכתבו ואשיב צקצור להלכה למען המלוה — ושאלת כצ' צענין צבור